

II Księga Kronik

Rozdział 15

1. Wtedy do Azarii, syna Odeda, przyszedł Duch Boga. 2. Więc wyszedł naprzeciw Asy i mu powiedział: Słuchajcie mię, Aso i cały Judo, i Benjaminie! Pan był z wami, dopóki byliście z Nim; i jeżeli Go będziecie szukać znajdziecie go; ale jeśli go opuścicie opuści was. 3. Wiele dni Israel był bez prawdziwego Boga; bez kapłana, nauczyciela oraz bez Prawa. 4. Jednak gdyby w swym utrapieniu nawrócili się do WIEKUISTEGO, Boga Israela, i Go szukali, dałby się im znaleźć. 5. Lecz w terażniejszych czasach, niebezpiecznie jest wychodzić i wchodzić; bo panuje wielkie zamieszanie między wszystkimi obywatelami ziemi. 6. Więc depcze naród po narodzie, a miasto po mieście, gdyż Bóg ich strwożył wszelkim uciskiem. 7. Dlatego wy się wzmacniajcie i niech nie słabną wasze ręce; bo zapłata czeka za waszą pracę. 8. A gdy Asa usłyszał te słowa i prorocstwo Odeda, proroka wzmocnił się oraz zniósł obrzydliwości z całej ziemi Judy i Benjamina; z miast, które wziął na górze Efraima, i odnowił ołtarz WIEKUISTEGO, który był przed Przedsionkiem WIEKUISTEGO. 9. Potem zebrał całego Jude i Benjamina, oraz gości, co u nich byli z Efraima, Menaszy i Szymona. Gdyż bardzo wielu ich zbiegło do niego z Israela, widząc, że WIEKUISTY, jego Bóg, jest z nim. 10. A trzeciego miesiąca, piętnastego roku panowania Asy, zgromadzili się w Jeruszałaim. 11. I owego dnia składali WIEKUITEMU ofiary z łupów, które przygnali siedemset byków i siedem tysięcy owiec. 12. Także weszli w umowę, by szukać WIEKUISTEGO, Boga swych przodków, ze całego swego serca i z całego swego umysłu. 13. A ktokolwiek by nie szukał WIEKUISTEGO, Boga Israela, aby został zabity, od najmniejszego do największego, od męża do niewiast. 14. I przysięgli WIEKUITEMU wielkim głosem, z krzykiem, trąbami i z szofarami. 15. A cały lud judzki weselił się z tej przysięgi, bowiem przysięgali z całego swego serca, i ze wszelkim uznaniem Go szukali. Więc dał im się znaleźć oraz WIEKUISTY zewsząd dał im odpocznienie. 16. Nadto król Asa oddzielił od państwa i Maachę, swoją matkę; dlatego, że w gaju zrobiła brzydkiego bałwana; więc Asa podciął jej bałwana, pokruszył go, i spalił przy potoku Cedron. 17. I choć w Israelu nie zostały zniesione wyżyny, jednak serce Asy było doskonałe po wszystkie jego dni. 18. Wniósł też do Domu Boga to, co poświęcił jego ojciec oraz co sam poświęcił srebro, złoto oraz naczynia. 19. A wojny nie było aż do trzydziestego piątego roku panowania Asy.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012